

Dato: 1. august 2014

Udvalget for udlændinge- og Integrationspolitik

Ministeren for by, bolig og landdistrikters endelige besvarelse af spørgsmål nr. 314 (UUI alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF)

Spørgsmål nr. 314

Vil ministeren oplyse om antallet af asylansøgere, der får opholdstilladelse, og som kommunerne efterfølgende skal finde bolig til, er nået et niveau, der gør at tilstrømningen har konsekvenser i forhold til boligsøgende danskere?

Svar:

Spørgsmålet vedrører integrations- og udlændingeområdet. Der er derfor indhentet bidrag fra Justitsministeriet og Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold til besvarelsen.

Justitsministeriet har oplyst følgende:

”Justitsministeriet kan oplyse, at det samlede antal visiterede personer fordelt på kommunerne i 2012 var på 2.511 personer. I 2013 var det samlede antal fordelt på kommunerne på 3.780 visiterede personer, mens antallet af flygtninge, der i 2014 forventes at blive visiteret til boligplacering i landets kommuner er sat til 4.400 personer.”

For så vidt angår regelgrundlaget for at visitere flygtninge, der har fået opholdstilladelse til landets kommuner, har Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold oplyst følgende:

”I forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse til en flygtning træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om i hvilken kommune den pågældende skal tage bopæl (visitering), jf. integrationslovens § 10. Ved afgørelsen om visitering tages der udgangspunkt i det antal flygtninge, den enkelte kommune skal modtage (kvoter), den enkelte flygtnings personlige forhold samt forholdene i kommunen.

Udlændingestyrelsen udmelder hvert år landstal for det følgende år. Landstallene er et skøn over, hvor mange flygtninge, der vil få opholdstilladelse i Danmark det pågældende år, og som derfor skal boligplaceres i en dansk kommune. På baggrund af landstallet og en matematisk beregnet fordeling af det forventede antal flygtninge forsøger landets kommunekontaktråd at blive enige om, hvordan flygtningene skal fordeles mellem regionerne (regionskvoter). Derefter forsøger kommunerne at fordele regionskvoterne på kommunekvoter. Hvis kommunekontaktrådene eller kommunerne ikke kan blive enige, fastsætter Udlændingestyrelsen kvoterne. Det overordnede formål med kvoterne er bl.a., at flygtninge – af hensyn til integrationen – skal fordeles jævnt over hele landet.

Når Udlændingestyrelsen skal visitere en flygtning, tager Udlændingestyrelsen også hensyn til flygtningens personlige forhold, f.eks. helbredsmæssige forhold eller tilknytning til en bestemt kommune. Disse forhold gennemgås i forbindelse med asylsagsbehandlingen. Efter integrationslovens § 12, stk. 1, 1. pkt., skal kommunalbestyrelsen snarest muligt, efter at ansvaret for en flygtning er overgået til kommunalbestyrelsen, anvise boliger til de flygtninge, som Udlændingestyrelsen visiterer til kommunen.

Efter integrationslovens § 12, stk. 6, 1. pkt., skal kommunalbestyrelsen, indtil det er muligt at anvise en permanent bolig, anvise flygtningen et midlertidigt opholdssted. Det fremgår af forarbejderne til integrationsloven, at anvisningen af en permanent bolig sker efter en konkret vurdering af den enkelte flygtnings behov i forhold til andre boligsøgendes behov.

Kommunalbestyrelsen vil kun kunne anvise permanente boliger, som ifølge byggelovgivningen, planlovgivningen og anden lovgivning kan anvendes som lovlig bolig.”

Endvidere fremgår det af § 59, stk. 1 i almenboligloven, at den almene boligorganisation efter kommunalbestyrelsens bestemmelse skal stille indtil hver fjerde ledige almene familiebolig til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen. Disse boliger kan anvises flygtninge, som skal boligplaceres i kommunen, eller andre borgere, som har påtrængende behov for en bolig.

Endelig kan det oplyses, at der i visse kommuner i yderområder af Danmark er udlejningsproblemer i almene boligafdelinger på grund af for få boligsøgende. Den gældende praksis med regionskvoter og kommunekvoter, som er med til at sikre en jævn geografisk fordeling af flygtninge med opholdstilladelse, kan derfor være en fordel i kommuner med lav bolig efterspørgsel.

Sammenfattende er det vurderingen, at de ovenfor beskrevne regler i integrationsloven om boligplacering af flygtninge med opholdstilladelse er afstemt i forhold til herboende boligsøgendes interesser i at kunne skaffe sig en bolig.

Med venlig hilsen

Carsten Hansen